

[Miljøministeren]

ke ad vejen, og det må imødekomme venstres forslag.

Diskussionen om landsbyerne og deres fremtid er jo ikke ny. Jeg synes, det er en både spændende og interessant diskussion, men naturligvis har den været præget af en vis uklarhed, og derfor har vi nu nedsat en landsbykommission fra regeringens side for at få en alsidig belysning af alle de spørgsmål, som landsbydebatten har rejst. Vi mener, der er behov for et materiale, der kan indgå i kommunernes, amtskommunernes og statens planlægning. Kommissionen har bl. a. fået til opgave at analysere landsbyernes hidtidige befolknings- og erhvervsudvikling, at undersøge, hvordan det offentlige har påvirket denne udvikling, at gennemgå udformningen og administrationen af den lovgivning, der er af betydning for landsbyernes udvikling, at redegøre for den sandsynlige udvikling for landsbyerne frem til år 2000 og at overveje, hvordan denne udvikling kan påvirkedes, og hvilke sociale og samfundsøkonomiske konsekvenser de forskellige alternative udviklingsmuligheder kan få.

Jeg både tror og håber, at de resultater, der kommer ud af kommissionens arbejde, vil give os en forøget viden om problemerne og dermed bedre mulighed for at løse dem. Jeg vil gerne tage spørgsmålet om en videregående kompetenceændring op og lade det undersøge nærmere. Man må bl. a. undersøge, om en ændret kompetencefordeling kan gennemføres, uden at der sker svækkelse af de interesser, som varetages gennem zoneloven. Jeg tør ikke nu sige, om en yderligere ændret kompetencefordeling kan gennemføres, og jeg kan derfor heller ikke nu give tilfald herom, men jeg finder det helt afgørende, at en eventuel generel overførsel af zone-lovskompetence til kommunalbestyrelserne i givet fald bør ske, når der foreligger region- og kommuneplaner, sådan at den overordnede planlægning er på plads.

Venstre foreslår også, at der ved opførelse af nye beboelsesejendomme i landsbyer skal tinglyses en servitut på de pågældende ejendomme, hvorefter ejerne må finde sig i eventuelle miljømæssige gener fra eksisterende landbrug og erhvervsvirksomheder.

Denne løsning synes jeg ikke er helt rimelig; den løser ikke de problemer, som rummer miljømæssige konfrontationer. Der vil komme juridisk-tekniske komplikationer,

men også hvis man ser bort fra dem, er jeg betænkelig ved en sådan bestemmelse, for det kan ikke være meningen, at der åbnes mulighed for ved en aftale at fraskrive sig en lovhjemlet ret til beskyttelse mod miljømæssige gener, der ikke alene beror på hensynet til den enkelte. Jeg vil minde om, at miljøloven og de bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, ikke er et regelsæt, der blot regulerer naboers indbyrdes modstående interesser; det er også – og vel først og fremmest – en lovgivning, der er et udtryk for samfundets ønske om at holde styr på forureningen her i landet.

Det er i øvrigt mit indtryk, at miljømyndighederne, både de lokale og de statslige, under lovens administration afpasser mål og midler efter hinanden. Hertil kommer, at grænserne for, hvad der må tolereres som et lovligt mindstemål af ulemper, naturligvis er forskellige i et landsbysamfund og i et udpræget boligkvarter.

Sigtet med venstres forslag er at sikre mod indgreb i normal erhvervsudøvelse. En sådan ordening findes allerede i miljøbeskyttelsesloven, idet der kun kan gribes ind over for godkendte virksomheder, hvis deres forurening ligger væsentligt ud over det, som blev lagt til grund ved godkendelsen. Men ville det ikke også være bedre at udnytte den mulighed, som også findes for at søge frivillig godkendelse og dermed opnå beskyttelse?

Jeg erkender, at dette forslag til folketingsbeslutning indeholder en række problemer, som er realiteter, og som vi må søge at løse, og jeg er villig til under udvalgsbehandlingen at arbejde med på at finde frem til den belysning af problemerne, som er nødvendig for at komme videre i hele problematikken.

Svend Erik Rasmussen (S):

I socialdemokratiet er vi meget interesserede i såvel kommunernes selvbestemmelsesret som de muligheder, der måtte være for vore landsbyer ude over landet i fremtiden.

Jeg mener imidlertid, at vi allerede nu gennem lokalplaner i landzonerne har gode muligheder for at løse nogle af de problemer, vi står over for, idet jeg mener, at de fleste landsbyer har et problem med tilvæksten af en sådan størrelsesorden, at det vil kræve en lokalplan. Der er ikke mange landsbyer, der vil kunne tilgodeses med et enkelt eller to